

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Judecător: Victoria Sanduța
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Cimpoi Iulia
Danilov Aliona
Secrieru Ion

ÎNCHEIERE

4 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Svetlana Filincova

Judecători: Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gînga Vitalie, prin intermediul avocatului Furnică Victor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gînga Vitalie împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat în urma tragerii ilegale la răspundere penală,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Gînga Vitalie, depus prin intermediul avocatului Furnică Victor și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 8 august 2017, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La data de 14 aprilie 2017, Gînga Vitalie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat în urma tragerii ilegale la răspundere penală.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 22 august 2013 în privința sa a fost pornită o cauza penală, fiind acuzat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 328 alin. (1) și art.166¹ alin. (3) din Codul penal.

Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 30 decembrie 2015, a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 166¹ alin. (3) Cod penal pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni. Prin aceeași sentință a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 328 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie 12 000 lei cu

privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în cadrul organelor de drept din Republica Moldova, pe un termen de 3 ani.

Ulterior, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016, a fost admis apelul declarat de către Gînga Vitalie și avocatul Furnică Victor, a fost casată sentința primei instanțe, total, și pronunțată o nouă hotărâre, conform modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 166¹ alin. (3) și art. 328 alin. (1) Cod penal, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 31 ianuarie 2017 au fost admise recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu și avocatul Mihăilă Olesea în numele părții vătămate Iachim Sergiu, a fost casată total decizia instanței de apel și a fost menținută sentința primei instanțe, prin care el a fost condamnat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa - amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în cadrul organelor de drept din Republica Moldova, pe un termen de 3 ani.

Consideră reclamantul Gînga Vitalie că, a fost supus neîntemeiat urmării penale, fiindu-i imputată o infracțiune pe care nu a săvârșit-o și care a fost calificată de procuror conform art. 166¹ alin. (3) Cod penal, pentru care legiuitorul a prevăzut o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de la 6 la 10 ani, cu privare de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 8 la 12 ani.

Acuzațiile care i-au fost aduse și care au fost calificate de procuror conform art. 166¹ alin. (3) din Codul penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, iar prin sentința judecătorească irevocabilă nu au fost reținute în acțiunile sale elementele componenței de infracțiune prevăzută de art. 166¹ alin. (3) Cod penal, fiind achitat.

Astfel, prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, în privința sa neîntemeiat s-a dispus începerea urmării penale și a fost pus sub învinuire, iar cauza fiind expediată în instanța de judecată pentru o faptă pe care el nu a săvârșit-o.

În urma acuzațiilor nefondate i s-a cauzat un prejudiciu moral pe care îl estimează la suma de 300 000 lei.

Menționează că, procesul penal în privința sa, din data începerii urmării penale și până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție din 31 ianuarie 2017, a durat 03 ani 05 luni și 09 zile, perioadă în care zilnic a fost constrâns să sufere și să suporte acuzații, care în final s-au dovedit a fi neîntemeiate.

Solicită reclamantul Gînga Vitalie admiterea acțiunii, încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerul Justiției în beneficiul său a sumei de 300 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 8 august 2017, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Gînga Vitalie, prin intermediul avocatului Furnică Victor și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 8 august 2017.

La 31 ianuarie 2018, Gînga Vitalie, prin intermediul avocatului Furnică Victor a depus cerere de recurs prin care a solicitat casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 8 august 2017 cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de fond și de apel în mod eronat au interpretat legea și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A indicat că, instanțele judecătorești nu au stabilit care teme lipsește pentru a fi antrenată răspunderea statului pentru erorile judiciare.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Gînga Vitalie, prin intermediul avocatului Furnică Victor, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 19 februarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 5 martie 2018, Procuratura Generală a solicitat respingerea cererii de recurs declarată de Gînga Vitalie.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Gînga Vitalie, prin intermediul avocatului Furnică Victor, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017 a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 18 decembrie 2017 (f.d.138), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 31 ianuarie 2018.

Astfel, instanța de recurs constată că recurentul Gînga Vitalie s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de către Gînga Vitalie, prin intermediul avocatului Furnică Victor în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gînga Vitalie, prin intermediul avocatului Furnică Victor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Gînga Vitalie, prin intermediul avocatului Furnică Victor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu